

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Καλλιθέα

03-02-2016

ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης:

287

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 2131604529

ΦΑΞ : 2131604567

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Του άρθρου 66 § 10 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθμ. Δ.Ε.Δ. 0012895 ΕΞ 2014/09.04.2014 (ΦΕΚ 975 / τ. Β' / 17.04.2014) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την υπ' αριθμ. «.....» /2015 προδικαστική απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων – Τμήμα 2^ο Μονομελές επί της από υπ' αριθμ. «.....» 10-06-2008 προσφυγής και αίτησης διοικητικής επίλυσης της διαφοράς του «.....», Α.Φ.Μ. «.....», κατοίκου «.....» οδός «.....» κατά της υπ' αριθμ. «.....» 26-03-2008 Απόφασης Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. - Αρθρ. 5 & 9 του ν. 2523/1997, διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2007, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΤΡΙΚΑΛΩΝ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθμ. «.....» 26-03-2008 Απόφαση Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ. - Αρθρ. 5 & 9 του ν. 2523/1997, διαχειριστικής περιόδου 01/01-31/12/2007, του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΤΡΙΚΑΛΩΝ της οποίας ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 29-02-2008 οικεία έκθεση ελέγχου.
6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την από 02-02-2016 εισήγηση του Α3 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Επί της με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» 10-06-2008 προσφυγής και αίτησης διοικητικής επίλυσης της διαφοράς του «.....» , η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και την μελέτη των επικαλούμενων λόγων του αιτήματος, τις απόψεις της αρμόδιας φορολογικής αρχής και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων, επαγόμεστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. «.....» 26-03-2008 Απόφαση Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΤΡΙΚΑΛΩΝ επιβλήθηκε σε βάρος του προσφεύγοντος πρόστιμο συνολικού ποσού 1.172,00€€ για τη διαχειριστική περίοδο 01/01-31/12/2007 σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 5 & 9 του ν. 2523/1997 λόγω παράβασης των διατάξεων των άρθρων 36§1&10, του Κ.Β.Σ. (Π.Δ.186/92), 66§1 του ν. 2238/94 και 38 του ν. 1642/86 (ΦΠΑ).

Οι παραβάσεις αφορούν σε μη επίδειξη στον έλεγχο από τον προσφεύγοντα, μετά από Πρόσκληση (Νο «.....»):

1) του με αριθμ. «.....» Τιμολογίου Παροχής Υπηρεσιών εκδόσεως του «.....» Α.Φ.Μ. «.....» καθαρής αξίας δύο εκατομμυρίων οκτακοσίων χιλίων (2.8000.000) Δρχ. με Φ.Π.Α. 504.000Δρχ., το οποίο ήταν καταχωρημένο στις «.....» στην σελίδα «.....» του με α/α θεώρησης «.....» τηρούμενου από τον προσφεύγοντα βιβλίου εσόδων – εξόδων.

2) τυχόν συμβάσεων του άρθρου 12§11 του Κ.Β.Σ., μισθωτηρίων συμβολαίων ή μισθώσεων μηχανημάτων και μεταφορικών μέσων που προβλέπονται από την παράγρ. 16 του άρθρου 8 του ν. 1882/90 ή ακόμα επιμετρήσεων των εκτελεσθέντων έργων αφού αυτά δεν περιγράφονται αναλυτικά στα με αριθμό «.....» εκδοθέντα από το «.....» ΑΦΜ «.....» Τιμολόγια Παροχής Υπηρεσιών.

Η ως άνω Απόφαση εκδόθηκε από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ΤΡΙΚΑΛΩΝ κατόπιν της από «.....» έκθεσης ελέγχου Π.Δ. 186/97 (Κ.Β.Σ.) , ν. 2523/97 (περί φορολογίας εισοδήματος) και ν. 2859/2000 (περί Φ.Π.Α.) του ελεγκτού της ίδιας Δ.Ο.Υ., «.....».

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση προσφυγή – αίτηση συμβιβασμού, ζητά την ακύρωση ή τροποποίηση της παραπάνω πράξης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΤΡΙΚΑΛΩΝ , προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

1) Ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. ΤΡΙΚΑΛΩΝ, παραβίασε στην κρινόμενη υπόθεση την παράγραφο 2 του άρθρου 20 του Συντάγματος περί δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου για κάθε διοικητική ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή

συμφερόντων του, καθόσον πριν την έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης, δεν κάλεσε τον προσφεύγοντα προκειμένου να εκθέσει τις απόψεις του.

2) Ο καταλογισμός από την φορολογική αρχή στον προσφεύγοντα των υπό κρίση παραβάσεων είναι μη νόμιμος καθόσον:

α) αναφορικά με την υπό στοιχεία 1 παράβαση, εκ τύχης απωλέσθηκε το ζητούμενο προς επίδειξη με αριθμ. «.....» Τιμολόγιο Παροχής Υπηρεσιών εκδόσεως του «.....» και δεν συντρέχει περίπτωση πρόθεσης του προσφεύγοντα για απόκρυψη του, ενόψει του ότι προσκομίσθηκαν τα πέντε φορολογικά στοιχεία εκδόσεως του ιδίου «.....» και

β) αναφορικά με την υπό στοιχεία 2 παράβαση, αυτή βασίζεται σε εσφαλμένη προϋπόθεση ότι ο προσφεύγων είχε στην κατοχή του τα ζητηθέντα από την φορολογική αρχή στοιχεία (συμβάσεις του άρθρου 12§11 του Κ.Β.Σ., μισθωτήρια συμβόλαια - μισθώσεις μηχανημάτων και μεταφορικών μέσων – επιμετρήσεις) και δεν τα προσκόμισε, γεγονός το οποίο δεν συντρέχει στην υπό κρίση περίπτωση.

3) Το επιβληθέν πρόστιμο σε βάρος του προσφεύγοντος είναι δυσαναλόγως υπέρμετρο και πρέπει να μειωθεί στο ελάχιστο.

Σύντομο ιστορικό - ισχύον νομοθετικό πλαίσιο .

Με βάση τον έλεγχο που διενεργήθηκε από την Δ.Ο.Υ. ΤΡΙΚΑΛΩΝ, εκδόθηκε η υπ' αριθμ. «.....» Απόφαση Επιβολής Προστίμου ΚΒΣ του Προϊσταμένου της ίδιας Δ.Ο.Υ.. Οι παραβάσεις αφορούν σε μη επίδειξη στον έλεγχο από τον προσφεύγοντα, μετά από Πρόσκληση (No «.....»):

1) του με αριθμ. «.....» Τιμολογίου Παροχής Υπηρεσιών εκδόσεως του «.....» Α.Φ.Μ. «.....» καθαρής αξίας δύο εκατομμυρίων οκτακοσίων χιλίων (2.8000.000) Δρχ. με Φ.Π.Α. 504.000Δρχ., το οποίο ήταν καταχωρημένο στις 23-8-1999 στην σελίδα «.....» του με α/α θεώρησης «.....» 10-2-1983 τηρούμενου από τον προσφεύγοντα βιβλίου εσόδων – εξόδων.

2) τυχόν συμβάσεων του άρθρου 12§11 του Κ.Β.Σ., μισθωτηρίων συμβολαίων ή μισθώσεων μηχανημάτων και μεταφορικών μέσων που προβλέπονται από την παράγρ. 16 του άρθρου 8 του ν. 1882/90 ή ακόμα επιμετρήσεις των εκτελεσθέντων έργων αφού αυτά δεν περιγράφονται αναλυτικά στα με αριθμό «.....» εκδοθέντα από τον «.....» ΑΦΜ «.....» Τιμολόγια Παροχής Υπηρεσιών.

Η κοινοποίηση της ανωτέρω πράξης έγινε την 11-04-2008.

Ο προσφεύγων κατέθεσε την υπ' αριθμ. «.....» /10-06-2008 **προσφυγή - αίτηση συμβιβασμού** ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων, κατά της ως άνω πράξης.

Το Διοικητικό Πρωτοδικείο Τρικάλων (Τμήμα 2^ο Μονομελές) , με την **υπ' αριθμ. «.....» /2015 Απόφαση** « Απέχει από την εκδίκαση της προσφυγής και αναπέμπει την υπόθεση στον Προϊστάμενο της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας Τρικάλων προς τήρηση της νόμιμης διαδικασίας εξέτασης του αιτήματος του προσφεύγοντος περί διοικητικής επίλυσης της διαφοράς.»

Η Δ.Ο.Υ. Τρικάλων, στις 25-05-2015 κοινοποίησε στον προσφεύγοντα την υπ' αριθμ. πρωτ. «.....» Πρόσκληση προκειμένου, εντός πέντε (5) εργασίμων ημερών προσέλθει στα γραφεία της Υπηρεσίας για τη διοικητική επίλυση της διαφοράς επί της υπ' αριθμ. «.....» /26-03-2015 διοικητικής πράξης που εκδόθηκε σε βάρος του και για την οποία εκδόθηκε η υπ' αριθ. «.....» απόφαση του 2^{ου} Τμήματος του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων.

Ο προσφεύγων δεν ανταποκρίθηκε στην Πρόσκληση και η προαναφερόμενη Δ.Ο.Υ., διαβίβασε τον σχετικό φάκελο στην υπηρεσία μας με το αριθμ. πρωτ. «.....» (αριθμ. πρωτ. ΔΕΔ «.....») έγγραφο, για τις δικές μας ενέργειες, κατ' εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 66 § 10 ν. 4174/2013 στην οποία ορίζεται ότι : «10. Σε περίπτωση έκδοσης απόφασης διοικητικού δικαστηρίου με την οποία κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτηση ενδίκου βοηθήματος ή μέσου και αναπέμπεται η υπόθεση στη Φορολογική Διοίκηση για να τηρηθεί η διαδικασία διοικητικής επίλυσης της διαφοράς, το αίτημα για διοικητική επίλυση εξετάζεται από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, εκτός εάν ο φορολογούμενος αποδεχθεί την προσβαλλόμενη πράξη εντός αποκλειστικής προθεσμίας πέντε ημερών από την κοινοποίηση σε αυτόν της δικαστικής απόφασης ή σχετικής πρόσκλησης της Φορολογικής Διοίκησης. »

Επειδή, τηρήθηκε η διαδικασία που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 66 § 10 του Ν. 4174/2013, καθώς και από την αριθμ. «.....» /2015 απόφαση του 2^{ου} Τμήματος του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων και ο προσφεύγων δεν ανταποκρίθηκε στη Πρόσκληση για διοικητική επίλυση της διαφοράς.

Επειδή, το Σύνταγμα στο άρθρο 20 § 2 ορίζει ότι «2. Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερόμενου ισχύει και για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του ».

Σύμφωνα όμως με την απόφαση 4447/2012 της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας «όταν βάσει της συγκεκριμένης ειδικής νομοθεσίας που διέπει την έκδοση της δυσμενούς διοικητικής πράξης προβλέπονται πέραν της αρχικής προηγούμενης ακρόασης και ένα ή περισσότερα στάδια ενδικοφανούς διαδικασίας ενώπιον ανωτέρων οργάνων, η μη τήρηση του προβλεπόμενου τύπου της προηγούμενης ακρόασης κατά τη διαδικασία έκδοσης της αρχικής πράξης καλύπτεται, εφόσον ο ενδιαφερόμενος ασκήσει την ή τις ενδικοφανείς προσφυγές και προβάλλει τους κρίσιμους, κατ' αυτόν, ισχυρισμούς που δεν προέβαλε πριν από την έκδοση της αρχικής πράξης. Στην περίπτωση αυτή, θα πρέπει να θεωρηθεί ως εκτελεστή διοικητική πράξη η τελικώς εκδιδόμενη, μετά την άσκηση από τον ενδιαφερόμενο της ή των ενδικοφανών προσφυγών, διότι ως οριστική διοικητική πράξη είναι η τελικώς εκδιδόμενη μετά την εξάντληση της ενδικοφανούς διαδικασίας ».

Επειδή, με την απόφαση 3382/2010 της 7μελούς σύνθεσης του Συμβουλίου της Επικρατείας, έγινε δεκτό ότι για την ακύρωση της διοικητικής πράξης δεν αρκεί η εκ μέρους του διοικούμενου απλή επίκληση της παράβασης του δικαιώματος διοικητικής ακρόασης αλλά πρέπει

να γίνεται (στην αίτηση ακυρώσεως ,προσφυγή , κ.λ.π.) και επίκληση κατά τρόπο ειδικό και συγκεκριμένο της ύπαρξης κρίσιμων στοιχείων ,τα οποία αν έθετε υπόψη της διοίκησης θα οδηγούσαν σε διαφορετικό αποτέλεσμα.

Επειδή, συνεπώς, εν προκειμένω ουδέποτε προβλήθηκε από τον προσφεύγοντα η ύπαρξη τέτοιων στοιχείων, καθίσταται σαφές ότι ο υπό κρίση ακυρωτικός λόγος που εδράζεται στην έλλειψη διοικητικής ακρόασης, κατά παράβαση του άρθρου 20 παρ. 2 του Συντάγματος , είναι οπωσδήποτε απορριπτέος ως αλυσιτελώς προβαλλόμενος.

Επειδή, δεν υφίσταται παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας, καθόσον η θέσπιση με τις διατάξεις του ν.2523/1997 συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού των προστίμων για την ρητώς χαρακτηριζόμενη από το νόμο ως ιδιάζουσα παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, στοχεύοντας, κατά την σχετική εισηγητική έκθεση, στην αποφυγή συμπτωμάτων διαφθοράς και τη δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης μεταξύ φορολογικής αρχής και των πολιτών, οι οποίοι μπορούν πλέον να γνωρίζουν εκ των προτέρων το ακριβές ύψος του προστίμου για κάθε συγκεκριμένη παράβαση, έτσι ώστε να επιβάλλεται για όμοιες περιπτώσεις πρόστιμο της ίδιας βαρύτητας, συναρτώμενο, ευλόγως άλλωστε, με την αξία της οικείας συναλλαγής, ήτοι με μέγεθος αναγκαίως συναφές προς το ύψος της αντίστοιχης φοροδιαφυγής, εξασφαλίζει την ανάγκη διαφάνειας και την σαφήνεια των εις βάρος των παραβατών επιβαλλομένων κυρώσεων. Επομένως, εκ μόνου του ότι η διάταξη του άρθρου 5 παρ.10 περ. β' του ν. 2523/1997, η οποία καθιστά τυπική την παράβαση της λήψεως εικονικών φορολογικών στοιχείων, προσδιορίζει το ως άνω πρόστιμο στο διπλάσιο της αξίας κάθε στοιχείου, περιορίζοντας την σχετική διακριτική ευχέρεια της φορολογικής αρχής, με δυνατότητα μειώσεώς του μόνο στο μισό, όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικώς στο πρόσωπο του εκδότη, δεν αντίκειται στην προβλεπόμενη από το Σύνταγμα αρχή της αναλογικότητας. Και τούτο, διότι δεν θεσπίζει μέτρο προδήλως ακατάλληλο και απρόσφορο ούτε υπερακοντίζει το δημόσιο σκοπό της αποφυγής της διαφθοράς των φορολογικών οργάνων, στον οποίο κυρίως αποβλέπει, του κολασμού του παραβάτη και της αποτροπής παρομοίων παραβάσεων, (ΣτΕ 1402, 2938/2005 - πρβλ. ΣτΕ 139/1998, 956/2009, πρβλ. απόφ. ΔΕΚ της 12-7-2001, υπόθ. C-262/1999, Λουλουδάκης κατά Ελληνικού Δημοσίου). Εξάλλου, όταν η ίδια η φορολογική αρχή, θεμιτώς κατά το Σύνταγμα, εν όψει των αναφερθέντων, δεν διαθέτει διακριτική ευχέρεια να προσδιορίζει το ύψος του προστίμου αναλόγως των ειδικότερων συνθηκών της παραβάσεως, θέμα παραβιάσεως της αρχής της αναλογικότητας ή του δικαιώματος παροχής έννομης προστασίας ως εκ του ότι το δικαστήριο που ελέγχει τη νομιμότητα της σχετικής πράξεως της ως άνω αρχής δεν διαθέτει ούτε αυτό τέτοια εξουσία, δεν μπορεί να τεθεί. Συνεπώς, ακόμα και υπό την εκδοχή ότι το επίμαχο πρόστιμο αποτελεί, λόγω της φύσεως και της σοβαρότητας που μπορεί να έχει κατά περίπτωση, κύρωση «ποινικής φύσεως» κατά την έννοια του άρθρου 6 παρ.1 της κυρωθείσας με το ν.δ. 53/1974 (Α'256) Ευρωπαϊκής Συμβάσεως των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) , δεν τίθεται ζήτημα παραβιάσεως της εν λόγω διατάξεως. (ΣτΕ 2402/2010).

Επειδή στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του Κ.Β.Σ. (ΠΔ 186/92) ορίζεται:

«1.Κάθε ημεδαπό ή αλλοδαπό φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή κοινωνία του Αστικού Κώδικα, που ασκεί δραστηριότητα στην ελληνική επικράτεια και αποβλέπει στην απόκτηση εισοδήματος από εμπορική ή βιομηχανική ή βιοτεχνική ή γεωργική επιχείρηση ή από ελευθέριο επάγγελμα ή από οποιαδήποτε άλλη επιχείρηση, καθώς και οι αστικές κερδοσκοπικές ή μη εταιρείες, αναφερόμενοι στο εξής με τον όρο «επιτηδευματίας», τηρεί, εκδίδει, παρέχει, ζητά, λαμβάνει, υποβάλλει, διαφυλάσσει τα βιβλία, τα στοιχεία, τις καταστάσεις και κάθε άλλο μέσο σχετικό με την τήρηση βιβλίων και την έκδοση στοιχείων που ορίζονται από τον Κώδικα αυτό, κατά περίπτωση....»

Επειδή στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 και στην παράγραφο 10 του άρθρου 36 του Κ.Β.Σ. (ΠΔ 186/92) ορίζεται:

«1. Ο προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. και ο υπάλληλος που ορίζεται από αυτόν δικαιούται, οποιαδήποτε εργάσιμη για τον υπόχρεο ώρα, να λαμβάνει γνώση, να ελέγχει και να θεωρεί όλα τα βιβλία και στοιχεία που ορίζονται από τον Κώδικα αυτό ή άλλους νόμους, καθώς και αυτά που τηρούνται προαιρετικά από τον υπόχρεο και να λαμβάνει γνώση οποιουδήποτε άλλου βιβλίου, εγγράφου ή στοιχείου και κάθε περιουσιακού στοιχείου που βρίσκεται στην επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία ή στο κατάστημα κάθε άλλου υπόχρεου.

Ο έλεγχος των βιβλίων και στοιχείων που ορίζονται από τον Κώδικα αυτό γίνεται στην επαγγελματική εγκατάσταση του επιτηδευματία ή στα γραφεία της Δ.Ο.Υ., προκειμένου για βιβλία πρώτης και δεύτερης κατηγορίας, μετά από έγγραφη πρόσκληση του προϊσταμένου αυτής.»

«10.Τα δικαιώματα του αρμόδιου προϊσταμένου Δ.Ο.Υ. που ορίζονται από τις διατάξεις των παραγράφων 1, 3, 6 και 7 του άρθρου αυτού ενασκούνται παράλληλα και από τους Γενικούς Διευθυντές Φορολογίας, Επιθεώρησης και Ελέγχων, καθώς και από τους προϊσταμένους της Υπηρεσίας Ειδικών Ελέγχων (ΥΠ.Ε.Ε.).»

Επειδή ο ισχυρισμός του προσφεύγοντος ότι, εκ τύχης απωλέσθηκε το ζητούμενο προς επίδειξη με αριθμ «.....»Τιμολόγιο Παροχής Υπηρεσιών του προμηθευτή «.....» και δεν συντρέχει περίπτωση πρόθεσης του προσφεύγοντα για απόκρυψη του, δεν είναι ικανός να αιτιολογήσει την μη επίδειξη από τον προσφεύγοντα του ανωτέρω φορολογικού στοιχείου στον έλεγχο.

Επειδή οι διαπιστώσεις του ελέγχου, όπως αυτές καταγράφονται στην από «.....» έκθεση ελέγχου Π.Δ. 186/97 (Κ.Β.Σ.) , ν. 2523/97 (περί φορολογίας εισοδήματος) και ν. 2859/2000 (περί Φ.Π.Α.) του ελεγκτού της Δ.Ο.Υ. ΤΡΙΚΑΛΩΝ , «.....» , επί της οποίας εδράζεται η προσβαλλόμενη πράξη, κρίνονται βάσιμες, αποδεκτές και πλήρως αιτιολογημένες, η υπό κρίση προσφυγή – αίτηση συμβιβασμού πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθμό πρωτοκόλλου «.....» **10-06-2008** προσφυγής - αίτησης συμβιβασμού του «.....» , Α.Φ.Μ. «.....» και την αναπομπή της υπόθεσης για συζήτηση ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Τρικάλων – Τμήμα 2ο Μονομελές σύμφωνα με την αριθμ. «.....» **/2015** Απόφαση του.

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
α/α

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΥΡΙΔΗΣ